

NATIONAAL CONSERVATISME:

DE RUSSISCHE VARIANT VAN HET NATIONAAL-SOCIALISME

Door Victor A.C. Remouchamps, Luitenant-kolonel (b.d.)
Politiek en militair analist

Toen op 10 mei 193 op last van de “Kulturkammer” allerlei het nazi-regime onwelgevallige literatuur publiekelijk op het Opernplatz in Berlijn werd verbrand, een schande die in 2013 op verschillende plaatsen in Duitsland werd herdacht, konden de mensen niet weten dat de

Boekverbranding op 10 mei 1933 in Duitsland

woorden van Georg Santayana¹ anno 2015 in Rusland weer opgeld zouden doen.

Het Russische Ministerie van Cultuur werkt aan een lijst waarbij de richtlijnen worden gegeven aan de scholen om hun [studie](#)-boekenlijst zorgvuldig samen te stellen. Daarbij wordt als richtlijn meegegeven, dat boeken die in strijd zijn met, wat [door Moskou](#) gemakshalve de Russische cultuur wordt genoemd, niet mogen worden aangeschaft. Dit geldt niet alleen voor politieke schrifturen, maar zelfs voor

religieuze werken zoals passages uit de Koran, tot aan het verbannen van alle niet-Russisch Orthodoxe monotheïstische literatuur en Boeddhistische teksten. Zelfs de werken van Bunin, de eerste Russische schrijver die de Nobelprijs voor literatuur won, en van Sergeij Yesenin, de bekendste Russische dichter van de 20ste eeuw, vallen hieronder. Ook de werken van Nabokov, een beroemde Russisch-Amerikaanse schrijver en dichter, en van Marina Tsvetajeva, een toonaangevende dichteres van de 20ste eeuw, zijn op de lijst vermeld. Het wachten is op de volgende richtlijn om de werken van Karl Marx op een dergelijke lijst te zetten. Volgens Patriarch Kyrill, een al in zijn jeugd fanatiek collaborateur van de Russische Gestapo, de KGB, onder zijn bijnaam Mikhailov - en later behorend tot de *inner circle* van president Putin – verklaarde: “Gods wraak zal iedereen treffen, die zich in spraak en schriftuur zal verzetten tegen de wil van Russische regering”. Hij roemt Vladimir Putin steevast als een “wonder van God”. Nog is het niet zover dat de Kremlin-onwelgevallige lectuur publiekelijk wordt verbrand, maar een eerste aanzet tot eenzelfde bewustzijnsvernauwende tendens is reeds zichtbaar. Deze [historische](#) tendens is een rechtstreeks uitvloeisel van de Nationaal-conservatieve gedachte (de Russische variant van het Duitse nationaal-socialisme) waar ik in een eerder artikel² al aandacht voor gevraagd heb. Deze filosofie werd verwoord door de Russische variant van Hitlers’ partij-filosof Alfred Rosenberg (1893-1946); professor Alexandr Gelyevich Dugin³.

¹ Wie niet van de geschiedenis leert, is gedoemd ze opnieuw te beleven.

² “Fascisme in Rusland”, recentelijk ook opgenomen in *Carré*, september 2015.

³ Dugin staat bekend om zijn fascistisch georiënteerde visie op de verdeling van macht in Europa en de wereld. Hij is een gepassioneerd voorstander van het herstel van het oude Russische Imperium door de vereniging van

Rosenberg wordt beschouwd als de hoofdauteur voor wat betreft de populaire beschrijving en systematische ontwikkeling van de nazi-ideologie waarvan de voornaamste elementen waren: de nazistische rassentheorie, de daar uit volgende jodenvervolgingen en onder meer het verzet tegen “ontaarde kunst” en “onduitse literatuur”. Een vergelijkbare formulering die kennelijk ook aan het groeien is voor het werk van bovengenoemde Russische schrijvers en dichters. Uitspraken van Dugin, die internationaal de aandacht hebben getrokken, zijn bijv. “Amerika is de peetvader van alle kwaad”; “tegenstanders van Putin zijn geestesziek en dienen gedeporteerd of uitgeroeid te worden”; “Oekraïners bestaan uit een ras van dégénérés die uit de riolen zijn gekrabbeld.” en “we gaan jullie ziekten bestrijden met vergif”. Significant was zijn boodschap dat:

“Rusland terug moet naar de grenzen van de Sovjet Unie. Wanneer dat doel alleen met geweld kan worden bereikt, dan moet dat geen bezwaar zijn”.

Dat Putin sterk onder invloed staat van het gedachtegoed van Dugin moge blijken uit zijn uitspraken betreffende de moslims in zijn land. Dergelijke uitspraken kunnen in Rusland, net als in de voormalige Sovjet Unie, Ceausescu’s Roemenië, Hitler’s Duitsland en het Italië van Mussolini alleen in het openbaar worden uitgesproken met toestemming van het Kremlin. De geciteerde uitspraken onderstrepen de gefabriceerde haat tegen alles wat als niet- of anti-Russisch kan worden vertaald. Kortom: xenofobie of vreemdelingenhaat. Dat dit soort xenofobie ook door president Putin wordt onderschreven, moge blijken uit een verklaring van Putin, die hij in een

toespraak voor de Duma gaf in augustus 2013:

“In Rusland wonen Russen. Elke minderheid, waar vandaan ook, die in Rusland wil leven en eten, dient Russisch te spreken en behoort de Russische wetten te respecteren.

Wanneer zij de voorkeur geven aan een Sharia wetgeving en als moslim willen leven, dan adviseer ik hen te vertrekken naar een land dat deze wetten als grondwettelijk accepteert. Rusland heeft geen behoefte aan minderheden en we zullen hen dan ook geen speciale voorrechten geven of proberen om onze wetgeving aan die van hen aan te passen, hoe hard ze ook roepen dat ze gediscrimineerd worden.

Wij zullen geen disrespect accepteren voor onze Russische cultuur en ons gedachtegoed. Willen we als natie overleven dan zullen we moeten leren van de zelfmoorden die in landen als Amerika, Engeland, Holland en Frankrijk die uit naam van hun moslimgeloof worden gepleegd. De moslims zijn doende die landen over te nemen, maar dat zal niet gebeuren in Rusland. Wanneer dit gerespecteerde lichaam (de Duma) nieuwe wetten voorstelt, dan moet de eerste gedachte het Russische nationale belang zijn, daarbij vaststellend dat moslim-minderheden geen Russen zijn.”

De Duma gaf Putin een minuten durende staande ovatie!!

Russisch sprekende etnische entiteiten in Georgië en de Oekraïne: m.n. in Oost Oekraïne en de Krim. Hij wordt als de conceptuele denktank van Putins initiatieven in de Oekraïne beschouwd.

Putins gedachtegang loopt vrijwel parallel aan die van Alexandr Gelyevich Dugin en gaat uit van imperialisme, een bijna dogmatische en uiterst onverzoenlijke antiwesterse instelling, nationalisme en traditionalisme; alles onder één noemer die hij Euro-Aziatisme noemt en in wezen geclassificeerd moet worden als Euro-Conservatisme. Hetgeen op zich neutraal klinkt, want er is toch niks mis met begrippen als “nationaal” en “conservatisme”?

Alleen de combinatie van de twee begrippen geeft dezelfde lugubere vertaling als “Nationaal” en “Socialisme”; ook al twee begrippen die op zich neutraal genoeg zijn, maar in combinatie een gedachtegang presenteren, die het bloed van meer dan twintig miljoen mensen op zijn geweten heeft.

Uitgangspunt van het “Nationaal Conservatisme/Nationaal Euro-Aziatisme” is dat Putins Rusland een unieke samenleving is met een eigen geschiedenis, en daardoor het recht heeft om haar eigen weg te gaan. Resultaten van die gedachtegang zijn terug te vinden in het “Novorossyia” concept, zijn doelstelling om Oekraïne en Belarus onder zijn hoede te houden en zijn wens om Ruslands invloed in Moldavië, Georgië en de Baltische landen te herstellen, **ook wanneer daar onverhoopt geweld bij zal moeten worden gebruikt.**

Hoewel de *Duma* niet publiekelijk verklaard heeft achter deze zienswijze te staan, valt deze naadloos samen met de denkwijze van Putin, zoals veel van zijn publieke uitspraken is terug te vinden. In Dugins “*Mein Kampf*” die hij de “Vierde Politieke Theorie” noemt, verklaart hij dat de mensheid de fase van Liberalisme waarmee hij de heersende democratie bedoelt, en door hem de “Derde Politieke Theorie” wordt genoemd, achter zich heeft gelaten en zich concentreert op een mensheid waarbinnen het liberalisme is vernietigd, tezamen met aartsvijand Amerika, en dat Rusland in die nieuwe wereldorde een gerechtvaardigde en eervolle plaats verdient. Vrijheid, zoals de Westerse wereld dat ervaart als een doel op zich, wordt door hem omschreven als “een wereldwijd concentratiekamp”, aangevoerd door Amerika dat beslist wat goed of fout is. En daarmee “bewijst” dat Amerika een wereldwijd dictatorschap nastreeft, waarbij de bestaande? nationale? collectieve identiteit is verdwenen.

In plaats van een wereld geïdentificeerd door Amerika’ s ideeën over vooruitgang, geschiedenis, vrijheid en vrijheid van dwang, komt Dugin met een wereld die beheerst wordt door pluralisme en traditie, waarbij elke beschavingsvorm haar eigen identiteit behoudt en waarbij geen enkele beschavingsvorm mag overheersen.

Hij bezweert zijn volgers om een einde te maken aan de bestaande wereldorde, waarbij een herlevend traditionalisme de gangmaker is. Rusland is in deze visie dus een unieke beschavingsvorm die steunt op een vorm van acceptabele, totalitaire politiek. Kortom een wereldorde die Putin volledig ondersteunt en waarvoor hij langzaam maar zeker binnen de Russische samenleving de bouwstenen aansleept. Beknotting van de rechten van het individu, bevordering van collectivisme, verheerlijking van tradities en van de geschiedenis van de staat.

Het resultaat is een nationalistische, onderdrukkende en reactionaire samenleving. De vijandigheden tegen Georgië⁴ en Oekraïne zijn volgens deze zienswijze volledig te rechtvaardigen. Putin heerst met een agressieve buitenlandse politiek waarbij hij schaamteloos grenzen van andere landen

⁴ Dugin adviseerde de regering om in 2008 geheel Georgië te bezetten en onder Ruslands “hoede” te brengen.

overschrijdt. Bovendien bewondert hij nationalistische, onderdrukkende en reactionaire regimes zoals China en Noord Korea.

De afgelopen jaren heeft Putin ijverig gewerkt om alle liberale en democratische elementen uit de Russische samenleving te marginaliseren, die een bedreiging vormden tegen zijn reactionaire bewind. Om deze elementen te bestrijden ondersteunde hij bewust antiliberaal en reactionaire krachten uit de samenleving en gaf ze uitgebreide politieke steun en invloed. Het Russisch leiderschap heeft zich omringd door allerlei extreme antidemocratische krachten, zoals uiterst rechts- en uiterst linksradicale nationalistes, monarchisten, Stalinisten en andere totalitaire utopisten.

Het enige belangrijke voor Putin is, waar die krachten een gelijke mening hebben: Het geloof in een totalitaire samenleving waarbij politieke verschillen en vrijheid van meningsuiting zijn uitgeroeid. Voorts het gezag van de staat alle samenlevingsvormen beheerst en er geen tolerantie en begrip is voor etnische en religieuze minderheden. En waar er slechts één staatsideologie bestaat waarin “traditionele waarden”, xenofobie, antisemitisme en de haat tegen homofilie gemeengoed zijn. Kortom, al deze criteria die door Umberto Eco werden gebruikt als de veertien basisprincipes voor een fascistische staat.

De Hitlergroet wordt gebracht tijdens een demonstratie op Hitler' s verjaardag